Práce se věnuje problematice obrazu československých parašutistů ze Západu v poválečném Československu. Časový rámec zkoumaného období je ohraničen roky 1945 až 1989. Úvodní část je tvořena přehledem vydané literatury a pokusem o základní periodizaci vymezeného období. Následuje přehled hraných filmů, které se parašutistů týkají a jejich rozdělení do kategorií, dle prostoru, který je jim věnován. Další část se zabývá muzejním expozicím, které se parašutistům věnovaly. Své místo mělo připomínání parašutistů ze Západu i v československé armádě. Poslední část se věnuje vizuálním připomínkám parašutistů ve veřejném prostoru. Již v prvních poválečných měsících se začaly odhalovat na řadě míst republiky pamětní desky, připomínající narození, či smrt některých padlých parašutistů. Nejvýznamnějším místem pro setkávání parašutistů v den smrti jejich kamarádů byl kostel sv. Cyrila a Metoděje, vždy s účastí veřejnosti a často i vládnoucího aparátu. Cílem práce je vysledovat na výše zmíněných oblastech proměny obrazu parašutistů ze Západu a jejich zasazení či vytěsnění z kolektivní paměti.